

Vážení komise, dovoluji vám představit diplomanta Daniela Novotného a zadání jeho diplomové práce:

Diplomant Daniel Novotný:

1. Restaurování kamenné pískovcové sochy sv. Vojtěcha z průčelí kostela sv. Václava z Velelib u Nymburka.
2. Plastická rekonstrukce sochy sv. Vojtěcha z kostela z průčelí kostela z Velelib u Nymburka.
3. Restaurování polychromované dřevěné sochy „Alegorie víry“ ze sbírek Národního muzea.
4. Teoretická práce:
Snímání olejových přemalů na temperové polychromii dřevěných plastik v restaurátorské praxi.

Diplomant Daniel Novotný nastoupil do ateliéru restaurování výtvarných děl sochařských s nadáním podpořeným spektrem výborného všeobecného přehledu z absolvovaného gymnázia. Od počátku se věnoval studiu s plným nasazením a odhodláním posouvat hranice nejenom svých možností a dovedností, ale také inspirativně působil na své mladší kolegy a spolužáky. V průběhu studia plně využil svůj potenciál a ve spojení s jeho přirozeným talentem a nadáním posouval laťku dosažitelných cílů vždy směrem nahoru. Výjimkou nebylo ani diplomové zadání, které přijímá s pokorou a odhodláním se nelehké výzvě zpráva postavit. Bez váhání a s maximálním nasazením se pustil do realizace s klidným a rozvážným přístupem, tedy vlastnostmi, které náleží již zkušenému restaurátorovi.

Diplomní zadání spočívalo v několika samostatných úkolech. Cílem zadaných úkolů bylo ověřit schopnosti diplomanta, vytvořit na jedné straně koncepci restaurátorského zásahu, na straně druhé realizovat bezchybně restaurátorský proces tak, aby výsledek obstál ve srovnání s předešlými výkony starších kolegů absolventů.

Restaurování kamenné sochy sv. Vojtěcha z průčelí kostela sv. Václava ve Velelibech u Nymburka realizuje od počátku zodpovědně a samostatně se všemi nezbytnými technologickými postupy, které jsou běžné v restaurátorské praxi. Navrhuje ucelený technologický postup, který předkládá v podrobně vypracovaném restaurátorském záměru. Ve spolupráci s kolegou se samostatně zasazuje o manipulaci se sochami a samostatně zajišťují jejich následný transport z kostela sv. Jakuba v Nymburce do ateliéru. Zde se věnuje podrobnému restaurátorskému průzkumu včetně odběru vzorků materiálu pro určení původní lokality, kde byla hornina vytěžena. Podrobně se věnuje průzkumu obsažených solí a v souvislosti s tímto průzkumem provádí první zkoušky čištění. Tuto etapu nakonec pojednává současnou metodou odstraněním povrchových nečistot za pomoci laserového přístroje. Ukazuje se jako jediná možná cesta pro zachování dochované hmoty velmi značně povrchově a plasticky degradované sochy. Z tohoto důvodu přistupuje k etapě plastického doplnění v minimálním rozsahu v intenzitě rozsáhlé plastické retuše. Všechny vykonané procesy vedly k dosažení kvalitního restaurátorského zásahu, jehož průběh je fotograficky dokumentován v obsáhlé restaurátorské zprávě.

Jako samostatný diplomový úkol lze hodnotit plastickou rekonstrukci sochy sv. Vojtěcha. Základní tvary a celkovou kompozici si posluchač ověřuje na 3D modelu originálu ve velikosti jedné třetiny, kdy v originálně připravené plastické hmotě doplňuje chybějící části, nezbytných pro doplnění celku. Dle tohoto vytvořeného modelu následně připravuje nosnou konstrukci a v sochařské hlíně se pouští do tvorby celkové rekonstrukce sochy v reálném měřítku. V této oblasti se diplomant pohybuje zkušeně a staví na dosavadních dosažených studijních poznatcích, ale také na zručné dovednosti a řemeslné zdatnosti. S jasnou vizí a tvůrčí vybaveností zvládá realizovat celkovou koncepci až k závěrečným kamenosochařským finálním pracím, které diplomantovi rozšiřují znalostní a dovednostní obzor a tím i profesionální rozhled v konkrétní odborné disciplíně.

Pozitivně lze hodnotit také profesní spolupráci obou diplomantů ve výše popsané realizaci diplomové práce, neboť společná jasná vize v kontextu restaurovaného souboru soch a jistý nadhled jim pomáhali konstruktivně řešit problémy a nástrahy, které byly podobného charakteru vývoje, nebo byly souvisejícími a doprovodnými procesy, které většinou ústily v individuální řešení. Následnou realizaci zvládal každý sám za sebe a samostatně, a to i v etapách zcela nových a vědeckovýzkumných, které úzce souvisely se vznikem teoretické práce

Restaurování sochy „Alegorie víry“ diplomant realizuje s jistým nadhledem a jistotou vzhledem k jeho předešlému školení, která byla s restaurováním dřevěné polychromované plastiky spojena. Vzhledem k náročnosti diplomového úkolu je nutné konstatovat, že diplomant provedl dosavadní práce v reálném čase, ve výborné kvalitě hodné samostatného a jistého profesionála. V restaurátorském procesu se pevně opírá o získaná fakta rozsáhlého restaurátorského průzkumu. Vzhledem k tomu, že autorství díla je nejasné, věnuje čas i tomuto tématu a vše konzultuje s odborníky. Jeho přístup k snímání druhotných přemalů je citlivý a je prováděn s potřebnou rozvahou.

Chybějící části sochařské modelace vytváří s respektem k autorskému tvarosloví díla, výsledná práce je toho proto dokladem. Vzhledem k tomu, že originální povrchová úprava díla se, pod nánosem přemaleb, dochovala až překvapivě ve velké míře, je podstatné začlenit hlavně nové dořezby k celku, a to se mu daří. Na barevném sjednocení pracuje rovněž s potřebnou rozvahou. Na pravidelných konzultacích se zástupcem majitele díla, aktivně a s jistotou prezentuje své postupy a navrhovaná řešení. Výsledek jeho práce, je dokladem jeho pílě a podtrhuje tak znovuobjevenou kvalitu sochařského díla, které mu bylo svěřeno.

V rámci teoretické části diplomové práce student reflektoval problematiku odstranění druhotných olejem pojených přemaleb na originální temperové polychromii, kterou řešil prakticky také v rámci zadaného restaurátorského úkolu. Student se věnoval literární rešerši tématu a samostatně vypracoval metodiku experimentální části. Experimentální část zahrnovala použití barevných vrstev připravených staromistrovskou technikou, tedy na přípravu zkušebních těles nebyly použity komerční barvy, ale barvy připravené studentem v ateliéru, včetně výroby olovnaté běloby. Student v maximální míře využil přístrojové vybavení pracoviště, a to jak možnosti umělého stárnutí barevných vrstev vlivem působení slunečního záření, tak i dostupných přístrojových metod v rámci samotného čištění. Vybrané typy čistících postupů byly z hlediska restaurování reprezentativní a výsledky čištění na zkušebních vzorcích ilustrativní. Vyhodnocení provedených zkoušek jasně definovalo limity a rizika použití jednotlivých metod.

Veškerá odborná činnost v souvislosti se splněnými úkoly byla ze strany diplomanta vedena upřímným zájmem o problematiku restaurování předmětných památek. Diplomant postupoval v řešení zadaných úkolů standardně a přiměřeně vůči stavu památek. Komplexnost znalostí, respekt a schopnost praktického použití restaurátorských postupů je dobrým shrnutím šestiletého studia Daniela Novotného, který předstupuje před státní komisi se splněním všech úkolů. Výsledek diplomové práce je komplexní a je realizovaný v nejlepší možné kvalitě.

Z tohoto důvodu si dovoluji navrhnout ctěné komisi, aby byl diplomantu Danielovi Novotnému udělen magisterský titul. Jeho diplomovou práci hodnotím známkou Výborně.

V Praze dne 4.6.2025

MgA. Jan Kracík